

Werkblad 14.3 – Saulus wordt Paulus

Saulus wordt Paulus

naar Handelingen 9 en 1 Korintiërs 12 en 13

Jezus was naar de hemel gegaan. De mensen die overbleven, vertelden over Jezus in Jeruzalem. Maar niet iedereen was daar blij mee. Vooral de farizeeën niet! Farizeeën waren mensen die de Wet en de eerste vijf boeken uit de Bijbel heel serieus namen. Een farizeeër moest niets hebben van die 'godsdienst van Jezus', waarover Jezus vertelde toen Hij op aarde was. Een van de grootste vijanden van de eerste christenen was Saulus. Hij woonde in Jeruzalem.

Op een dag moest Saulus naar de stad Damascus. Voordat hij daarheen vertrok, ging hij bij de hogepriester op bezoek. Hij wilde graag toestemming van hem hebben, om alle mensen gevangen te nemen van wie hij dacht dat ze volgelingen van Jezus waren.

Maar toen Saulus vlakbij de stad Damascus was, werd hij plotseling verblind door een wit licht! Saulus viel op de grond. Hij hoorde een stem, die zei: "Saul, Saul, waarom vervolgt je mij?" Angstig vroeg Saulus: "Wie bent u, Heer?" Toen hoorde Saulus een stem die zei: "Ik ben Jezus, die jij vervolgt. Sta op en ga de stad binnen; daar zal iemand je vertellen wat je nu moet doen."

Saulus stond op. Maar toen hij zijn ogen opendeed, kon hij niets meer zien. Hij was blind geworden! De mensen die met Saulus meereisden, hielpen hem de stad Damascus in te komen.

In Damascus woonde een man die Ananias heette. In een speciale droom verscheen de Heer aan hem. De Heer zei: "Ga naar het huis van Judas in de Rechte Straat, en vraag naar Saulus van Tarsus. Hij is aan het bidden. Leg je handen op hem en dan zal ik ervoor zorgen dat hij weer kan zien."

Ananias zei tegen God: "Heer, van veel mensen heb ik gehoord over deze man en over al het kwaad dat hij mensen die in u geloven heeft aangedaan in Jeruzalem. Bovendien heeft hij toestemming van de hogepriesters om hier iedereen die uw naam aanroept in de boeien te slaan." Maar de Heer zei tegen Ananias: "Ga toch maar, want hij is de persoon die ik heb gekozen om van mij te vertellen over de hele wereld."

Ananias deed wat God tegen hem had gezegd en legde zijn handen op de ogen van Saulus. Meteen kon Saulus weer zien. Blij stond hij op van zijn bed en liet zich dopen. Saulus bleef een paar dagen in Damascus. Daar vertelde hij uit de Bijbel in de synagoge, een soort kerk. Iedereen die naar hem luisterde was erg verbaasd over de enorme verandering van Saulus. "Is dit echt dezelfde man die de aanhangers van Jezus zo heftig heeft vervolgd?" vroegen ze aan elkaar.

Om duidelijk te maken dat Saulus een ander mens was geworden, kreeg hij een andere naam: Paulus. Maar in het begin wilden sommige mensen niets van Paulus weten. Toch was er één man, Barnabas, die Paulus wel geloofde. Barnabas nam hem mee naar de twaalf apostelen en vertelde hun wat er op de weg naar Damascus was gebeurd. Daarna werd Paulus welkom geheten als een echte volgeling van Jezus.

Paulus wilde overal over God vertellen. Daarvoor maakte hij vaak reizen naar verre landen en steden. Bijvoorbeeld naar de stad Korinte, waar hij ook een gemeente stichtte. Die gemeente schreef hij later twee brieven. In de eerste van die brieven schrijft Paulus: "Iedereen heeft een ander talent. En daardoor is iedereen anders. Maar ook al zijn we allemaal anders, we zijn toch allemaal kinderen van God. Het maakt niet uit wat je wel en wat je niet kunt - als je elkaar maar liefhebt. Als je liefhebt, ben je geduldig. Als je liefhebt, ben je vriendelijk en niet jaloers. Als je liefhebt, schep je niet op en beledig je niemand. Als je liefhebt, geef je het nooit op. Dan geloof je alles, hoop je alles en verdraag je alles."